

S13

KLİNİK NEFROLOJİ

AL AMİLOİDOZUN TANISINDA KANTİTATİF SERUM FREE LIGHT CHAIN ANALİZİ

Harun Akar¹, David Seldin², Bj Magnani², Carl O'hara²,
Chris Schoonmaker², Martha Skinner²

¹ Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nefroloji Bilim Dalı

² Boston University, School of Medicine, Boston MA

AL amiloidozun tanısı, uygun klinik tabloda amiloid oluşumuna yol açan hafif zincirin serum veya idrar elektroforez ile saptanması (SIFE/UIFE) veya kemik iliği immünohistokimyasal boyamaları (BM) ile ve dokudaki amiloid fibrillerinin dokümantasyonu ile konulmaktadır. Çalışmamızda, AL amiloidozlu olgularda, serum serbest hafif zincir düzeyini gösteren serum immünoassay (FLC) ile SIFE, UIFE ve BM sonuçlarını karşılaştırdık. AL amiloidozun tanısında kullanılan geleneksel yöntemler olan SIFE, UIFE, BM ile FLC testinin sensitivitesini karşılaştırmayı amaçladık. AL amiloidozlu 169 olgu çalışma kapsamına alındı. Tüm olguların BM, SIFE, UIFE (Sebia, Norcross, GA) ve FLC (Freelite™, the Binding Site, San Diego, CA) testleri mevcut idi. Sensitivite yüzdeleri (%) aşağıda izlenmektedir.

AL Amiloidoz tanısında kullanılan geleneksel testler (BM, SIFE, UIFE) ve serum FLC testinin sensitivite (%)

	BM(%)	SIFE(%)	UIFE(%)	kappa-FLC(%)	Lambda-FLC(%)	kappa /lambda-FLC(%)
kappa-AL	93	59	67	96	-	89
Lambda-AL	88	79	92	-	94	73

FLC testi, AL amiloidozun tanısında özellikle kantitatif olduğu ve zaman içinde monoklonal protein üretimindeki değişiklikleri değerlendirme yeteneği olması nedeniyle geleneksel testlere ek olarak faydalıdır. Bununla birlikte AL amiloidozun tanısı halen bir seri hematolojik ve bazı olgularda amiloidozun diğer şekillerini ekarte etmek için genetik testlere dayanmaktadır.

S14

KLİNİK NEFROLOJİ

NEFROTİK SENDROMLU HASTALARDA PLAZMA LEPTİN DÜZEYLERİ VE LEPTİN- PROTEİNÜRİ İLİŞKİSİ

Kuddusi Cengiz, Selim Kum

On Dokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nefroloji Bölümü

Normal deney hayvanlarına Leptin infüzyonu yapıldıktan üç hafta sonra böbreklerde; glomerül hasara bağlı olarak proteinüri olduğu gözlenmiş ve böbreklerin sadece Leptini metabolize eden organlar olmayıp, aynı zamanda Leptin etkisiyle oluşan fizyopatolojik olayların olduğu organlar olduğu bildirilmiştir.

Çalışmamızda; böbreklerden protein atılımı ile serum Leptin düzeyi arasında ilişkiyi belirtmek, vücut kitle indeksi (VKI) ve cinsiyetin etkisini araştırmak amacıyla çalışma planlandı.

Çalışmaya, toplam 61 kişi alındı. Kontrol grubu 30 kişiden (22 erkek, 8 kadın), böbrek biyopsisi yapılmış, nefrotik sendromlu grup ise 31 kişiden (17 erkek, 14 kadın) oluşuyordu.

Nefrotik sendromlu grupta serum Leptin düzeyleri, kontrol grubuna göre oldukça yüksek bulundu ($p < 0.05$). Kontrol grubunda kadın ve erkek cinsleri arasında fark yokken

($p > 0.05$), nefrotik sendromlu grupta kadın hastalarda serum Leptin düzeylerinde anlamlı farklılık izlendi ($p < 0.001$). Hasta grupta günlük idrar protein at-

ılımı ile serum Leptin düzeyleri arasında pozitif bir ilişki mevcuttu ($p < 0.001$; $r: 0.834$). Kontrol grubunda günlük idrar protein atılımı ile serum Leptin düzeyleri arasında hiçbir ilişki yoktu ($p > 0.05$). Serum Leptin düzeyleri ile VKI bakımından hasta ve kontrol grubu arasında farklılık yoktu

($p > 0.05$). Cinsiyet bakımından da serum Leptin düzeyleri kadınlarda erkeklerden daha yüksekti.

Sonuç olarak; Serum Leptin düzeyi ile proteinüri arasında pozitif bir ilişkinin olduğu cinsiyetin de bu olayda rol oynayabileceği görüldü. Böbrek lezyonlardan ve proteinüriden serum Leptin düzeyi sorumlu olabilirdi.

S15

KLİNİK NEFROLOJİ

ROMATOLOJİK HASTALIĞI OLAN AMİLOİDOZLU OLGULARDA ESKİ VE YENİ KUŞAK NONSTEROİD ANTIİNFLAMATUAR İLAÇLARIN TANSİYON VE KİLO ÜZERİNE ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Serdar Kahvecioğlu, Kamil Dilek, İbrahim Akdağ,
Alpaslan Ersoy, Mustafa Güllülü, Mahmut Yavuz

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nefroloji Bilim Dalı

Romatolojik hastalığı olan olgularda ağrı şikayeti ön planda olup hastalar genellikle analjezik kullanmaktadır. Nonsteroid antiinflamatuvar ilaç (NSAİİ)'lerin analjezik ve antiinflamatuvar etkilerine ilave olarak antiproteinürik etkileride bilinmektedir. Siklooksijenaz-2 inhibitörlerinin benzer etkinlikte olmasına rağmen, klasik nonsteroidlere göre daha az sistemik yan etkilerinin olduğu bilinmektedir. Biz bu çalışmada siklooksijenaz(COX)-2 spesifik inhibitörlerinin; romatolojik hastalığa sekonder gelişen amiloidozu olan hastalarda, sistolik ve diyastolik tansiyon değerleri ile sıvı birikimi göstergesi olan kilolarını karşılaştırmayı amaçladık.

Araştırmamız, romatolojik hastalıklara sekonder gelişen AA tipi amiloidozu böbrek biyopsisi ile belirlenen; primer hastalıkları yönünden stabil 11 olgu üzerinde yapıldı. Hastalar 4 hafta Selekoksib alıp 3 hafta NSAİİ'siz dönem sonrası İndometazin ve 3 haftalık aradan sonra 4 hafta Rofekoksib tedavisi aldı. Her tedavinin başı ve sonunda sistolik ve diyastolik tansiyon ve kilo değerleri kaydedildi.

Her 3 gruptaki hastaların tansiyon takiplerinde tedavi başı ve sonu arasında istatistiki olarak anlamlı fark saptanmadı. Selekoksib grubundaki olgularımızda bu dozlar iyi tolere edilirken İndometazin grubunda 2 hastada tedavinin ilk haftasında ödem, dispne ve kilo artışı ortaya çıktı. Bu olguların birinde tedavi kesilmek durumunda kalınırken, diğerinde 2. haftadan sonra ödemde gerileme oldu. Kilo artışı Rofekoksib grubunda tedavi başı ile sonu arasında istatistiksel anlamlılığa ulaşırken ($p:0,05$), bu dönemlerdeki sistolik ve diyastolik tansiyon değerlerinde anlamlı fark saptanmamıştır. Ancak Selekoksib ve İndometazin gruplarında tedavi başı ile sonu arasındaki yüzde değişimler karşılaştırıldığında İndometazin lehine tansiyonda artış saptandı ($p:0,028$).

COX-2 ler ile yapılan VİGOR, CLASS gibi büyük çalışmalar ve Dünya Sağlık Örgütü ve Uppsala İzleme Merkezi'nden toplanan ve yayınlanan veriler toplu olarak değerlendirildiğinde Rofekoksib'in su retansiyonu, hipertansiyon ve kalp yetmezliği gibi istenmeyen ilaç reaksiyonları Selekoksib ve diğer klasik NSAİİ'lere göre daha fazla görüldüğü bildirilmektedir. Bizim çalışmamızda en iyi tolere edilen ilacın Selekoksib olduğu görülmüştür.

Yeni kuşak NSAİİ'lar arasındaki bu farklılıkların aydınlatılması amacıyla daha geniş çaplı ve moleküler düzeyde çalışmaların yapılması gerekmektedir.